

Vaše nová identita - 1

- *mluví* Dan Mohler

Dan Mohler - Your New Identity - 1

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **04**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Dan Mohler - Vaše nová identita - 1

Prožívám skvělé ráno, chvála byla úžasná, ta poslední píseň, kterou jsme zpívali - někdo to zřejmě pochopil, rozumí čeho krev dosáhla. Zamyslete se - já již nejsem hříšník, jsem spravedlností. Spousta z nás byla vychována/vyučena - neznám odkud pocházíte a čím jste prošli - ale spousta z nás byla vychována s úplně opačnou myšlenkou, konfrontování s realitou naší schopností to minout. A někdy si myslíme, že naše schopnost to minout nás označuje jako to "kdo jsme". Ale my jsme tím, čeho dosáhl On. Pavel nepsal hříšníkům v Efesu a nepsal ani těm, kteří to kdykoliv mohou minout. || Je rozdíl mezi tradicí, náboženstvím a opravdovou vírou v Boha. Můžete dělat věci, protože "je máte dělat" / jsou správné, a nebo můžete dělat věci pro to, že je to [z toho] kdo jste vevnitř. ||

Poslouchejte můžete chodit do církve na takovéto shromáždění z mnoha důvodů, ale každý z nás je správce vlastního srdce a chci vás povzbudit, abyste vždy měli pádný důvod za vším, co děláte a rozuměli, proč děláte co děláte, a přicházeli se silným účelem. Rozumím, že je mnoho důvodů, pro místní církve a můžeme si sednout a hledat je, ale říkám vám, že Pán nikdy neplánoval, aby nedělní shromáždění, nebo shromáždění uprostřed týdne, bylo injekcí pro Tělo Kristovo, to nikdy. Bible říká, že neopouštíme společná shromáždění, protože se máme povzbuzovat navzájem v Láске a dobrých skutcích. Důvod "shromažďování se" je o přijímání a vydávání, je to o tom, aby váš život byl proměněn zpět do Božího obrazu, abychom se ty a já stali opět jedno s Otcem. Jen jsme po cestě všichni narazili na tolik učení, které vytvářejí silné zaměření na sebe, na to "jít do nebe" a na to, co pro nás Bůh může udělat. Ale pravda je, že je to celé o NĚm, jak nás proměňuje, abychom byli více podobní Jemu. Je to o tom, že se shromažďujeme, abychom byli dotčeni Bohem takovým způsobem, že když odcházíme, tak více než kdy jindy vypadáme jako náš Otec. Je to všechno o vydávání. Zdarma jste dostali, zadarmo dejte.

Já jsem prostě ve svém srdci naplněn dobrou zprávou a já nemíním povzbuzovat, ale jsem opravdu povzbuzen. Jsem zachráněný, můj život byl navždy změněn před 17ti lety, nevím, jak bych z toho nemohl být nadšený. Tohle Evangelium nezestárla, nezšedlo, neztradičnělo mi, je živé každý den. Stejně tak jsem se nikdy nevzbudil s tím, abych se snažil být křesťan, vůbec nevím, co to znamená. Neprobouzím se, abych žil křesťanský život, probouzím se jako "syn", je mi odpuštěno, jsem milován, jsem svobodný, Boží Duch žije ve mně, protože to sám chce. Jsem dům pro Krále, On mě uzpůsobil, aby ve mně mohl být a já jsem z toho nadšený. Takže je důležité, abyste udržovali vaše srdce povzbuzené, protože život začne jinak mluvit hlasitěji, než Pravda. - A potom najednou budete výsledkem věcí, kterými procházíte, na místo výsledkem toho, čím prošel On. Pak aniž si uvědomíte, tak hledáte v evangeliu jak získat pomoc od Boha, na místo, abyste byli Bohem proměněni a žili z té [Jeho] perspektivy a z ní čelili svému životu. O čem teď mluvím, to je velká věc. Můžete být ovládáni potřebami a nebo můžete být pohnuti Láskou a vírou a smlouvou, tím že Bůh je s vámi. Jak jsme zpívali tu píseň, tak to mě opravdu vzalo - o tom, že bez ohledu na to, čím jsem prošel, jaké jizvy, jaké bitvy, tak jsem nikdy nebyl sám. To je úžasné.

Vidíte, nikdy to není o tom, čím procházíte, nikdy to není o protivenství, vždy je to o Tom, který je ve vás. Šadrak, Méšak a Abed-nego, to nikdy nebylo o ohni, bylo to o Tom, kterého uctívali. Řekli "Nebúkadnesare, na to my tobě nemusíme dávat žádnou odpověď", tohle není o ohni, je to o Bohu, kterému věříme. Nebylo to o jejich životech, nebylo to o nesnázích, které je měli potkat, bylo to o Tom, kterému byli vydáni a svatě dáni. A na tom místě nad nimi král neměl žádnou moc, žádnou autoritu, a ten čtvrtý muž se ukázal v peci. Věřím, že když vyšli z té pece, tak byli nadšení a plní vášně. A víte co bylo skvělé? Nepotřebovali modlitbu [od někoho], nebyli cítit kouřem, neříkali "modli se za mě bratře, prošel jsem těžkým obdobím". Museli být tak napumpovaní. Proč? Protože byli neustále zaměřeni na to, pro koho žili své životy a o čem to opravdu bylo - a nebylo to o tom, čím procházeli, bylo to o Tom, kterého uctívali. Takže vás chci v tom povzbudit. Je snadné se scházet a procházet nějakou rutinou a dokonce doma mít problémy přijít sem a přijít v čas.. "Ó, stihli jsme

to." :D Je to mnohem hlubší. My jsme zamilovaní a můžeme se [spolu] scházet a vstoupit do oslavy Toho, kterého milujeme a ze kterého se radujeme celý týden, Toho, který se manifestuje skrze nás. Uběhne pár dní a my se sejdem a máme společnou oslavu stejné víry, Boží reality, jedné velké rodiny. Vidíte, co myslím? ||

Evangelium. Nevím jak vy, ale já jsem celý život slyšel, že Ježíš zemřel na kříži, protože jsem hříšník. {Pastor mě to nechá dopovědět, aniž by mě musel nechat vyvést, co teď řeknu není hereze.} Protože celý život jsme slyšeli, že Ježíš zemřel na kříži, protože jsme hříšníci. Ale já jsem ve své Bibli četl, že.. Celý život jsem si byl vědomý hříchu. Kdo z vás jste žili svůj křesťanský život s [neustálým] vědomím hříchu a zápasili jste a probouzeli se a snažili se žít lépe, snažili se činit lépe, zkoušeli nehřešit? Kdo z vás míval takovou mentalitu? Zvedněte ruce. Vidíte? To je moře lidí, to jsou téměř úplně všechny ruce nahoře. Ale to není místo, kde proudí milost, to není místo, ze kterého žijeme. My žijeme tam, kde On skončil - my začínáme na místě, kde On skončil. Budu o tom trochu mluvit, protože pokud svoji víru nevložíte v to, co On vykonal, potom nepřijmete milost, která opravdu promění váš život, a budete bojovat bitvu, která je již vyhrána - budete se snažit být něco, co již jste.

Víte, v církvi si býváme hodně vědomí ovoce, protože Ježíš říká věci jako "poznáte je po ovoci" - takže my se zděsíme a neustále se díváme na svůj strom a zajímá nás, co lidé vidí, když se dívají na náš strom. Pak jsme jako velcí inspektoři na ovoce a vždy si myslíme "nemám dostatek ovoce, měl bych se víc snažit" - a potom zápasíme, abychom nesli více, a vypadali čistěji a lépe, dokonce si můžete udělat fasádu, abyste byli "církvní lidé". Ale takto to není, není to o ovoci, je to o stromu. Pokud učiníte strom dobrým, ovoce bude dobré. Takže je to celé o "bytí" a vašem stavu "bytí". Je to celé o tom, kdo jste a abyste "věděli kdo jste", protože pokud učiníte strom dobrý, máte zaručené dobré ovoce. Ježíš říká věci jako "Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a špatný nemůže nést dobré ovoce" My slyšíme ty verše a řekneme si "Ale ne.." a vybaví se nám něco v našem životě a myslíme si "nejsem dobrý strom" - a potom zkoušíme udělat něco s tím ovocem. Ale On mluví o tom, že nevíte, kdo jste. - "Učiňte strom dobrý a jeho ovoce bude dobré". Potom můžete vidět hodnotu svého života, proč vlastně Ježíš opravdu přišel. - A o tom teď budu mluvit. Protože život vírou a přijímání milosti je velmi jednoduché. Nazývá se to vztah Lásky s Otcem. Neznamená to zkoušet žít křesťanský život. Vy jste zamilovaní, On přišel, aby vás miloval, aby vás přijal, aby žil ve vás a zjevoval skrze váš život svoje velké jméno. On nás dokonce nazývá ztělesněním/tělem Krista. My jsme obrazem Ježíše. Korintským říká, že "Pro Boha jsme totiž Kristovou líbeznou vůní", že "všude skrze nás šíří vůni svého poznání". To je něco jiného než "chodit do církve", to znamená, že my jsme církev. Všichni jsme slyšeli tuto frázi, ale to je skutečnost. To znamená, že kamkoliv jdete, jste povoláni ovlivňovat, všude kam jdete sebou nesete Boží přirozenost, ve své práci, úplně kdekoliv jste, bez jakéhokoliv tlaku, bez toho "zkoušet to udělat", tak jste se tím stali, protože Ho milujete a máte s Ním vztah.

Pokud ale dovolíte, aby se vám to vědomí hříšnosti dostalo do cesty, pokud se začnete snažit být něco, co vás již krev udělala, potom budete mít na obličejí závoj, který vám bude bránit v intimitě/důvěrnosti. - Když budete sami s Bohem, tak si budete vědomí sebe, bude vám trvat 20 minut, kdy se budete zkoušet dostat přes všechny svoje slabosti a říct je Bohu, než mu vůbec dovolíte, aby vás miloval. Potkal jsem spoustu lidí, kteří to dělají. - Oni jsou sami před Bohem a zkouší mít s Ním společenství, zavřou se a ztuhnou a neví, co mají říct, protože jsou napláclí tváří v tvář se sebou. Ježíš vás již zná a miluje vás, když jste byli ještě hříšníci, tak On poslal svého Syna. A pokud poslal svého Syna a smířil nás, když jsme ještě byli nepřátelé, čím spíše nás zachraňuje nyní skrze svůj život, který žije po pravici všemohoucího Boha. To je Římanům 5, je to tam lidi, mám Boží přízeň. Amen?

Takže my jsme mysleli, že On zemřel na kříži, protože jsme hříšníci. Matouš 5 říká, že On přišel, aby zachránil co bylo ztraceno. Když člověk jedl z toho stromu v zahradě, tak byla ztracena

tvoje a moje stvořená hodnota. Neřekl snad Bůh Adamovi "V den kdy pojiš z tohoto stromu, jistě zemřeš"? Takže když Adam jedl ze stromu, tak nepadl mrtvý. Když to čtete asi vás napadne "on nezemřel.." Ale ano zemřel, protože [Bůh řekl] "v ten den zemřeš" - to kdo jsi zemře. Když Adam jedl ze stromu, tak Boží obraz a to, k čemu byl stvořen, bylo ztraceno a člověk se stal bohem sám sobě a zůstal sám bez Božího obrazu a nevypadal ani trochu jako to, jak byl stvořen na počátku. "Učiňme člověka ke svému obrazu a podle podoby Boží učinil člověka" - to je stvořená hodnota každé lidské bytosti, kterou zde vidím. To je Otcův záměr ve stvoření člověka, abychom byli k Jeho obrazu. Někdy si myslíme, že Ježíš je jen cesta do nebe. Ne, On je cesta, aby se nebe mohlo dostat zpět do nás. On je cesta, jak být znovu jedno s Otcem.

Zemřel Ježíš, protože jsem hříšník? A nebo musel zemřít, protože jsme všichni zhřešili? On zemřel, protože jsem ztracený syn. Zemřel, protože jsem byl stvořen pro Něj a pro Jeho obraz a důvod, proč zemřel, byl získat zpět to, co bylo ztraceno, když Adam jedl ze stromu - a to je moje stvořená hodnota, můj osud, můj potenciál a můj odkaz. On z nás chtěl úplně odstranit hřích tak, abychom byli "jako bychom nikdy nezhrřešili" a potom do nás zpátky vdechl život a skrze vykupitele s námi začal od znovu. To proto v Janovi 20 na ně dechl - neřekl jen "budte naplněni Duchem Svatým". On na ně dechl, protože nám navrátil původní hodnotu, kdy Bůh zformoval hlínu a vdechl do chřípí člověka a člověk se stal živou bytostí. - Když jedl ze stromu, tak to, co byl Boží obraz, Boží přirozenost, Duch Boží v něm, to vše zemřelo a když Ježíš vstal z mrtvých, tak první věc co udělal, po té, co dal svoji krev na slitovnici - říká "Marie nedrž mě, ještě jsem nevystoupil k Otcí" - On ještě nevzal svoji krev, aby vykonal Židům 9 - naplnění, kdy vešel se svojí vlastní krví do svatyně svatých a dal ji na slitovnici nebeského stánku - on tam ještě nevešel, proto říká Marii "Ndrž mě". - To neznamena, že nechtěl, aby se ho dotýkala a podobně, On to musel jít dokončit a způsobit pokoj skrze Jeho krev. Poté se vrátí na Zem a ten samý den večer první co říká je "Pokoj vám". Proč? Římanům 5:1 Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána, Ježíše Krista. Váš život musí mít obrovskou hodnotu, váš život musí být tolik hodný žití, když Boží Syn prolil svoji krev za vás. Bůh myslí, že smrt Jeho Syna stojí za to, abyste vy žili.

Celý můj život mi Evangelium ukazovalo moji vinu - takovým způsobem jsem to slyšel kázat: "Evangelium odhaluje hřích, Evangelium říká, abych se napravil a dal si věci do pořádku". Nyní ale rozumím, že Evangelium odhaluje moji hodnotu, že jsem drahá perla pro Boha Otce a opravdu nezáleží na tom, co si lidé myslí, jak soudí, nebo co se domnívají - Bůh si myslí, že smrt Jeho syna stojí za to, abych já žil, a chce žít ve mně, aby projevoval to, kdo je skrze mě, aby to svět viděl. Ať vaše světlo svítí církvi. On řekl "Vy jste světlo světa". "No ale já sem si myslel, že to byl přece Ježíš, ne?" - Ano, je a On žije v nás a nyní říká nám "vy jste světlo světa". Nejste nějaké moje malé světélko, jste světlem světa. Chápete? Zemřel na kříži, protože jsme hříšníci? ON zemřel na kříži, protože jsme zhřešili, musel zemřít, protože jsme zhřešili, ale zemřel na kříži, aby vykoupil, co bylo ztraceno. Co bylo ztraceno? Boží obraz v člověku. Proto byl Ježíš před křížem zbitý tak, že se to nedá ani popsat. Před křížem byl zohaven více, než kdokoliv (Iz 52) - když vezmete největší barbarství, které někomu udělali, tak Ježíš byl zohaven více. To znamená, že když skončili bičování Ježíše, tak byl k nepoznání, nedalo se poznat, kdo byl. Jak velké bičování, jak velký Bůh!

On si musel být jistý, že naše životy mají cenu, když podstoupil takové utrpení. Proč musel být bičován k nepoznání? Protože když hřích skončil [svou práci] s člověkem v zahradě, tak člověk nevypadal ani trochu jak byl stvořen. Proto Ježíš vzal [na sebe] čím jsme se stali, abychom se mohli stát čím je On - "syn". On nesl náš obraz, aby my jsme mohli nést ten Jeho. A byl bit k nepoznání, aby my jsme mohli přijmout Jeho Ducha a stát se obrazem Lásky všemohoucího Boha. Takže co je obraz Boha? Obraz Boha je Lásky. Takže co je hřích a vědomí hříchu? To je "moje já", sebestřednost, sebe motivace, sebe chránění, sebeobrana, sebe ospravedlnění. Vidíte? Všechno jak jsme vyrostli a mysleli jsme, že je normální, tak takoví jsme se stali, když Adam jedl ze stromu. Proto musíme odložit všechny tyto věci, nazvat staré věci "staré a mrtvé" a obléci nového člověka, obléci Krista a být obnoveni duchem naší mysli. Proto o tom Bible tolik mluví, protože všechno,

v čem jsme byli vychováni - naučili jsme se, že hněv je normální, frustrace je normální, žít a hájit svoje práva - to všechno jsme byli naučeni. Byli jsme učeni "pokud mi něco uděláš, vrátím ti to, nebo budu našťvaný a přestaneš pro mě existovat" - ale to není Boží srdce, jinak by nikdy neposlal svého Syna! ||

Obraz Boha je Láska. Celý smysl kříže - říkám některá silná smělá tvrzení, ale četl jsem dostatečně tuto Knihu a strávil s Ježíšem dost času, že jsou takto vymezená a přímá. Naplněním kříže Ježíše Krista není, když se člověk modlí modlitbu, aby šel do nebe, ale když je jeho přirozenost obnovena zpět k Lásce a zpět k Božímu obrazu, když opravdu zemře sobě a žije pro Boha. Proč by Ježíš říkal podmínku pro Jeho následování - "Zapřete sami sebe"? Protože jste nikdy nebyli stvořeni [sami] pro sebe. Byli jste stvořeni k Božímu obrazu. A když člověk jedl ze stromu, tak se sám stal [svým] předmětem [zájmu] - je nahý a stydí se. Znáte to - když je nahý a stydí se, Bůh se ho ptá "jak víš, že jsi nahý, jedl jsi ze stromu?" - "To ta žena, kterou si mi dal, ona mi dala jíst." - "Evo, co jsi to udělala?" - "To byl ďábel, ten mě navedl." - žádná zodpovědnost, žádná pokora, žádné pokání. Co Adam říkal? - "Podívej se, pokud by si mi nedal ženu, tak bych asi ze stromu nejedl." A to ještě před chvílí byla [Eva] kost z jeho kostí a tělo z jeho těla. On jí ze stromu a první účinek hříchu je sebe ospravedlňování a sebe obrana, házení viny na druhého, nepřevzetí zodpovědnosti. To je první účinek hříchu zapsaný před tisíci lety v této Knize, která je Slovo Živého Boha. První účinek hříchu je starání se o sebe. Takže "pokud někdo chce jít za mnou, prvně zapřít sám sebe." Proč? Protože v sobeckosti není žádná Láska a v Lásce není žádná sobeckost. 1 Tim 1:5 "cílem všech nařízeních, všech přikázání je Láska".

Důvod, proč jsme znovu narozeni je, abychom byli obnoveni zpět k Lásce, abychom byli uchvázeni/ovládnuti Božím obrazem, abychom mohli projevat, kdo On je skrze naše životy. Takže dny náladovosti, zlosti, frustrace, zklamání, hádání se, oplácení, pýchy musí skončit u nás všech, protože takovými jsme nikdy nebyli stvořeni, takoví jsme se stali, když člověk jedl z toho stromu, ale nyní jsme znovuzrození. Ale musíte chtít konfrontovat tyhle věci ve svém životě a porozumět, že pro to jste zachráněni. Nejste zachráněni/spaseni jen aby ve vás přebýval, jste zachráněni/spaseni, abyste se stali jedno s Ním. Jeremiah [Grube] to zpíval "Tvoje srdce je jedno s mým, dal jsi do mě svoje srdce, dal jsi do mě svoje srdce, Tvoje srdce je ve mně". Slyšel jsem to, dával jsem pozor. Takové věci mě živí, proto jste viděli, že jsem padl na kolena, když jsem ty věci slyšel, protože ve mně bylo "ano, přesně pro to jsem živý a děkuji Ti, že tomu nic nezabrání. Bože ať se v mém životě projeví všechno, jakým jsi mě stvořil a děkuji Ti, vydávám se a jsem v tom na 100%, nechci si nic držet, přiveď do mého života všechno, co mě chce udělat milost toho díla, které Ježíš vykonal, a učíš to kým jsem." Tohle je společenství s Pánem. A nebo "No jo bratře, ty nevíš jak se cítím, nevíš co [o mně] řekli, to nebylo fér.."? Fér? Máte věčný život, dejte mi pokoj [s fér]. Nezasloužili jste si ani "ň" a přitom budete žít navždy, máte v sobě Ducha Živého Boha. ON napravit vše, co bylo špatně a vy chcete mluvit o "fér"? :D Přestaňte s tím dnes. Žádné fér, vy nechcete fér. My máme takovou přízeň a ještě chceme mluvit o fér?

Budu k vám upřímný, poslouvejte: Bůh nedává ani jednu věc, aniž by toužil, abyste se takoví stali. On vám neodpouští pro to, aby vy jste mohli neodpouštět, On vám odpouští, aby vás naučil moc Lásky, abyste se stali živým chodícím odpuštěním. On vám dává milost, abyste se stali živou dýchající milostí. ON se reprodukuje podle svého druhu - to je to, co dělá Láska. Co by to bylo, když bych chtěl po Bohu, aby mně odpustil všechno, co jsem kdy udělal, a potom vás držel zodpovědně pro něco tak, že vám nejsem schopen v srdci odpustit? Nebylo by to sebestředné a sobě sloužící? A právě tohle zastavuje tok milosti a proměňující moc, kterou chce Bůh přemoci svět. - Protože nás poznají podle Lásky. To není nějaká řečnická náboženská fráze, to je Evangelium Ježíše Krista. Proč Bible říká odložte všechny tyto věci a vyjmenuje skutky těla? Protože jsme pro ně nikdy nebyli stvořeni. V tom jsme byli vyučeni, ale nikdy jsme tak nebyli stvořeni - narodili jsme se do Adama, ale [proto] "Musíte být znovu narozeni". Takže jakmile jsme znovu narozeni, tak se tomu musíme postavit a říct "tyhle věci nejsou to, kdo jsem [nejsem takový]". Bůh nikdy nepřestal vidět, kdo je

člověk. Proto Ho tolik miluji. V mém nejčernějším dni, ve vašem nejtemnějším dni - On nikdy nepřestal vidět, kdo jste. V den, kdy jste to zpackali nejvíc, On stejně řekl "stejně vím kdo jsi, Sám jsem tě stvořil, předurčil před založením světa, viděl jsem tě dříve, než jsi byl a znám tvůj potenciál, tvůj osud, tvoji hodnotu - problém je, že ty to nevíš, ale Já ano a zářím na tebe světlo a jednoho dne uvidíš hodnotu své existence." A Bůh nikdy necouvl, nikdy nedovolil, aby Láska selhala, prostě vás pronásledoval a snažil se.. - jediný důvod, proč zde sedíte s touhou po Bohu ve svém srdci je ten, že vás přitáhl k sobě, protože vás miluje. Nikdo nepřišel k Bohu sám o sobě a nikdo nemiluje Boha jen tak sám od sebe. Milujeme Boha, protože On prvně miloval nás.

Takže je moc důležité, když zpíváme tyto písně, abychom viděli Boží Lásku v tom, že poslal svého Syna. Proto jsem velmi šťastný člověk. - On mě miloval v mém nejhorším dni, když jsem byl roky ve vzpouře. Vyrostl jsem v církvi a měl jsem ve svém srdci spoustu usvědčení, které jsem odsunul stranou a proti kterým jsem jednal. Když mi bylo 19 let, tak jsem hodil Bibli o zeď ve své ložnici a opil jsem se, abych dal Bohu lekci a nezahrával si se mnou. Ale On je naštěstí větší. Pokud by byl jako lidé, pak bych měl vážný problém v den, kdy jsem k Němu s pláčem přišel - řekl by "Vidíš, teď lituješ? Já si vzpomínám, když jsi praštil mým Slovem a zranil Mě, proklínal a křičel na Mě, a říkal mi, že Mě nenávidíš a že si přeješ, abys nevěděl, co říkám... Teď chceš přijít zpět? Jak vím, že ti můžu věřit? Jak vím, že jsi opravdu upřímný? Jak .." V ten den, kdy jsem volal, On na mě čekal, vidíte, proč jsem takovýhle? V den, kdy jsem k Němu volal, tak na ničem z toho nezáleželo, protože On byl tak nadšený, že jsem se konečně, konečně, podíval Jeho směrem a konečně jsem v pozici věřit, kdo opravdu jsem, a nyní může konečně otevřít moje oči a osvětit mi pravdu, která mě navždy osvobodí. Nemyslete si, že na mě byl všechny ty roky našťvaný, On na mě volal, protože mě miluje a touží být jedno se mnou, protože mě stvořil pro své potěšení, pro společenství s Ním, stvořil mě pro Jeho slávu. Tak je to i s vámi, ve vašem nejtemnějším dni. Krev již pro vás byla dávno prolita. Krev již byla prolita, je čas přijmout Boží Lásku. Pokud prvně nepřijmete Boží Lásku, tak se budete snažit sloužit Pánu a unavíte se, vysílíte se, budete mít období odpadnutí a budete se snažit naplnit "učení" na místo, abyste byli Láskou. Budete jen vědět, co Bible říká, že máte dělat a bude to "nucení se", utrpení, těžké jho. Ale On říká "Já nejsem takový, moje jho je lehké, moje břímě netíží. Přijďte ke mně a já vám dám odpočínutí." V čem to vězí? On vás v Evangelii osvobozuje od vás samotných, odstraňuje "vás" z cesty.

Já jsem si dřív myslel "pokud by vás Bůh trochu změnil, můj život by byl mnohem lepší." :D Další věc co vás napadne "člověče, ale ten ďábel.." - ďábel pracuje jen s tím, co mu dáte. "Vládce tohoto světa přichází a nemá ve mně nic." - Jsem vydaný, jsem poddaný, není nic, co by [na mě] mohlo prasknout, v mém duchu není žádné volné místo, jsem obsazen, byl jsem koupen za cenu, nejsem sám svůj, nejsem na prodej. Takže ďábel prostě pracuje s tím, co mu dáte - takže pokud budete věřit jeho lžím, vstoupíte do jeho strachu, pokud věříte věcem, které říká, tak to není nejlepší den. Ale co když budeme následovat co řekl Pán, co když Ho následujeme a žijeme podle Jeho Slova? Potom se můžeme postavit a říct jako Ježíš "Vládce tohoto světa přichází a nemá ve mně nic." - "Lidé čistého srdce uvidí Boha, pro čistého je vše čisté." Takže já nejsem člověk na útěku, jsem člověk v Ježíši. Rozumíte? Proč? Protože On chce žít ve mně, On si to zvolil, já jsem na to jen během cesty přišel, ale On mě toužil milovat celou dobu. Krev již za mě byla prolita a já jsem tomu ani nerozuměl. Myslel jsem si, že musím naplnit nějaký křesťanský mandát/nařízení. Něco jako chodit do církve, nedělat špatné věci, snažit se žít lepší život. Kdo z vás měl podobnou představu, když jste vyrůstali?

Když mně bylo 20, tak jsem již ani nechtěl chodit do církve. S touto mladou paní jsme sezdáni 30 let a když jsme se potkali, byla spasená 6 měsíců. Ptala se mě, zda jsem křesťan - odpověděl jsem "Jo." - Pomohlo to splnit účel, přece bych neřekl ne. Jeli jsme takhle autem, ona pustila chvály a já jsem s ní zpíval, ale neměl jsem na mysli Ježíše, myslel jsem na spoustu různých věcí. Bylo mi 19, ona měla 23, myslel jsem na spoustu "jiných" věcí. Myslel jsem si "toto není žádná holčička, toto je žena" a netrvalo dlouho a ukázalo se, na co myslím. Jednu noc jsem na ni zkusil věci a ona se

zeptala "Co to děláš?" - "Co tím jako myslíš, co dělám?" - Odpověděla "Jsme křesťané, ne?" A to mě naštvalo. Zase to křesťanství, zastavuje moji touhu. Takže během 9 měsíčního zasnoubení jsem ji tlačil a tlačil do arény nazvané "moje touhy" na úkor její duše. Plakala, nemůžeme tyhle věci dělat, nemůžeme dovolit.. Oponoval jsem "Ale to je v pořádku Bůh nám odpustí..." To je žít na úkor druhého, když jsem stvořen, abych miloval. Žít pro svoje naplnění a potom říkáme "Ano, ale já tě miluji, prostě se nemůžu udržet, odpusť mi.." - A protože my tolik potřebujeme mít/cítit hodnotu a tolik potřebujeme lásku, tak na to skočíme a hledáme lásku na úplně špatných místech, a tam je to jen dočasné, ale cena je velmi vysoká. Ani nevím jak jsem se k tomuto tématu dostal. Sloužím zde jednou a již odkrývám takové věci.

Moje žena se mnou obvykle nejezdí, je tichá a nevstává moc brzy, takže jsem se jí ptal "Přijdeš dnes?" a řekla "Cítím v srdci, že mám jít", takže bravo. ;) Tehdy jsem na ni devět měsíců tak tlačil. Proto jsem potom hodil svojí Bibli o zed', ona o tom neví, kromě toho, že o tom kázu, ale určitě jsem jí to tehdy neříkal. Přišel jsem domů a hodil Bibli o zed', protože mě nenechala naplnit moje touhy, ale přitom jsem jí řekl, že jsem křesťan, protože to pomohlo. Přišel jsem, hodil jsem Bibli o zed', protože mi zase bránila v cestě a již to bylo příliš mnohokrát. Nedovolila mi uspokojit moje touhy, nedovolila mi žít na úkor druhého, naštvala mě. Proč? Protože Bůh mě miluje a Jeho cesta je vyšší. A cesta, která se zdá být člověku správná, přináší smrt, a to vždycky. A On mě tolik miluje že mě nenechal být, v mé hlavě, v mém srdci, tváři. Miluje mě tolik, že mě to nenechá udělat bez porušení mého svědomí. A já jsem si myslel, že to byl neklid, ale byla to Boží Láska. Přišel jsem domů a řval jsem na svoji Bibli jako šílený "Nenávidím tě, šíleně mě štveš, nikdy mě nenecháš dělat co chci dělat..." Ano, a potom jsem ji hodil o stěnu a řekl jsem "Přál bych si abych nikdy nevěděl, co říkáš." Potom jsem vyběhl a našel sem někoho, kdo měl láhev vodky a pil jsem ji, dokud jsem nebyl opilý a myslel jsem si, jak Bohu pár věcí ukážu.. Není to smutné? Svéhlavost, sobeckost, to vše se událo, když člověk zhřešil. Poslouchejte, jedině čeho nás Ježíš žádá, abychom se vzdali, je to, co jsme nikdy původně nebyli. Byli jsme stvořeni pro Boží obraz. Frustrace a zklamání - jediný důvod, proč jsme zklamáni je ten, že tolik myslíme na sebe. Ježíš mohl být zklamaný, když mu nevěřili a nepřijali Ho, přesto že dělal všechny možné zázraky, a oni ho jen pomlouvali za zády, říkali o něm, že je posedlý.. Z toho by byl ale pěkně zraněný služebník/kazatel. V tu noc, když byl zrazen, lámal chléb a přitom se jeho rty nechvěly, ani neztrácel nervy, On lámal chléb a ustanovil smlouvu. V tu noc, kdy byl zrazen se dívá na Jidáše a věděl, co se chystá udělat, dívá se na Petra a již vidí jeho zapření, dívá se na Jana a vidí jak utíká až přijde o oblečení a přesto všechno láme chléb a ustanovuje smlouvu a dává svůj život lidem.

V noc, kdy jsme zrazeni my, voláme s pláčem kamarádovi a řekneme mu celý příběh a dáme jim tu věc na mysl. Proč? Protože bereme věci osobně. Pokud si nedáme pozor, tak pouze zařadíme Boha do svého života, na místo, aby On se stal naším životem. A já to nemyslím zle, na mé tváři vidíte veliký úsměv. Nenechte se chytit v těch věcech. Nejste křesťané kvůli sobě, ale pro Něj. Požehnutí je vydat se, požehnutí je, když jste svobodní od sebe. Největší nepřítel mého a vašeho života jsme byli my sami. A sledujte - pokud budu svobodný od sebe, potom jsem svobodný i od vás a potom vás konečně můžu milovat, na místo toho, abych vás potřeboval, abych od vás očekával a vyžadoval. Prostě buďme svobodní. Zpíváme "jsem svobodný, jsem svobodný." - Od čeho jsme svobodní? "No já jsem svobodný od hříchu." - A od jakého? Kořen všeho hříchu je sebestřednost, sobeckost, takže pokud jsme svobodní od hříchu, pak jsme svobodní od sebe. Sláva jsem konečně svobodný. Takže se již nebudím pro sebe. Nepoužívám všechnu svoji víru pro lepší den a aby se staly nějaké okolnosti. Používám všechnu svoji víru, abych chodil v Jeho Božské přirozenosti a vyjadřoval Krista ať se děje cokoliv. - A klidně mě zmáčknete a vyjde ze mě Ježíš. :) Tak má vypadat křesťan.

Když zmáčknete pomeranč, očekáváte pomerančovou šťávu. Pokud byste dnes ráno vymačkali pomeranč a vypili to, a byla by to jablečná šťáva, tak byste to vyplivli zpět do šálku. Proč? Protože jste vymačkali pomeranč. Hned byste o tom někomu řekli :D. Nebylo by to divné? Pokud byste

vymačkali pomeranč a dostali jablečnou šťávu - nebylo by to divné? Proč to není divné, že když zmáčknete křesťana, tak dostanete všechno, jen ne Krista? To by mělo být tak divné. Zajímalo by mě, zda ďábel zjistil a věří, že nikdo ve skutečnosti nemiluje Boha, že Ho jen potřebují. Zajímalo by mě, zda všechno jeho protivenství se snaží dokázat naše motivy - že opravdu milujeme své životy až k smrti, na místo, abychom vítězili nemilováním našich životů až k smrti. Zajímalo by mě, zda každý otřes, každé žduchnutí, každé obvinění a útok denně před naším Bohem, je pro to, aby [ďábel] dokázal, že jsme v tom jen pro to, co pro nás Bůh může udělat, na místo toho, jak nás [On] může učinit více podobné Jemu. Pokud jsme křesťané jen kvůli tomu, co můžeme dostat od Boha, tak nás čeká dlouhá těžká jízda plná zklamání.

Důvod, proč jsme křesťané je - "jak se můžeme stát více podobní Jemu a vyjadřovat Jeho slávu do tváře toho všeho." Rozhodnete se, že vezmete svůj kříž, protože jste zapřeli sebe a nyní zbývá jediná věc - pojďme Ho následovat. Není to krásné? Poslouchejte. Bůh řekl, že všichni máme tu možnost. Pokud zde dnes sedíte, tak je to pro to, že jste předurčení Bohem a je čas být narozen a život pochází od Něj. Na Zem se nikdo nedostal nechtěně, proto sebevražda je taková tragédie - to jsou lidé oklamáni až k tomu, že přestanou vidět, kdo jsou a co jsou stvořeni být. Sebevražda je tragédie, protože někdo je tolik podveden, že věří životu a věří hlasům a věří svým výkonům a myslí si, že jejich život nestojí za to žít, ale Pravda to vše změní. Slyším lidi říkat "Neumím si představit, jak mě Bůh může milovat." - Jediný důvod, proč to říkáte je, že se vidíte na základě vašich předchozích výkonů a na základě toho, co si vybavujete ze svého [minulého] života, na místo toho, abyste se viděli na základě vašeho potenciálu, vaší stvořené hodnoty a toho, za co Bůh zaplatil cenu, aby vykoupil.

On nezaplatil cenu, aby udržel naživu toho starého člověka, kterého nesnášíte. On zaplatil, aby konečně zemřel a nové "vy" mohlo povstat a radovat se. V církvi - ne tady, vy byste to nedovolili - ale jsou písně, které mluví o tom, že "je divné, že Bůh nás miluje", "kdo si umí představit Boží Lásku?", "proč by miloval někoho jako jsem já?" - On miluje to, co nás stvořil, abychom byli. On miluje vaši původní stvořenou hodnotu. Chápete to? On zaplatil cenu za vaše skutečné "vy", které jste nikdy předtím nepoznali, ale On nikdy nepřestal znát. Proto lidé, kteří udělali šílené a bezbožné věci se cítí, jako že není možné, aby je Bůh miloval. - Jediný důvod, proč jste udělali ty věci je, že jste neměli tušení, kdo jste. Neměli jste tušení o hodnotě vašeho života, byli jste ve tmě. Vzpomínáte si - Ježíš říká "Otče odpusť jim, neboť nevědí, co činí". Jaký to je Bůh, jaký milovník. Poslouchejte - jediný důvod, proč je člověk k něčemu přivázaný [něčím spoutaný] je, že nevidí kdo je. Jediný důvod, proč se vyjadřuje způsobem, jakým se vyjadřuje je, že má krizi totožnosti a nezná pravdu. A my si pak myslíme, že ho musíme napravit a říct mu, ať toho nechá, na místo, abychom mu řekli, že jeho život je víc než to.

Nedávno jsem vzal jednoho bezdomovce - neříkám tento příběh často, ale někdy mi to přijde na srdce jako teď. Zahlédl jsem ho v uličce vzdálené dva bloky jak šel. Nevěděl jsem, že je pod vlivem, myslel jsem, že kulhá a vypadalo to, že má na noze sádru. Když jsem ho viděl kulhat, tak jsem si pomyslel "mám čas, půjdu mu projevít Lásku, půjdu se za něho modlit." Takže jsem tam příběhl, protože jsem viděl jak kulhá a Boží srdce ve mně řeklo "pojď mu projevít Lásku a modlit se za něj, bude to skvělé". Přiběhnu a když jsem ho dohnal, tak jsem zjistil, že jsem natrefil zpitého bezdomovce, který měl omotaný ručník kolem chodidla. Pomyslel jsem si "Wow, on nemá sádru, on nekulhá - je opilý" a řekl jsem mu "Ahoj, člověče ty sis pěkně přihnul, co?" - "No, jó, pěkně jsem si dal". Byl v příšerném stavu, strašně smrděl a jak měl ten ručník kolem chodidla, tak mu říkám "myslel jsem, že máš sádru, běžel jsem za tebou, abych se za tebe modlil, chtěl jsem tě požehnat, myslel jsem že máš zraněnou nohu" - "Ale ne, to je moje bota". "To je tvoje bota?" - "Ano to je moje bota". Vytáhl si druhou nohavici a bota na druhé noze mu sotva drží, jen odpadnout a ta první již odpadla, tak si tam alespoň omotal ručník a zalepil lepící láskou. Měl jsem slzy v očích a řekl jsem mu "Kámo, musíš ke mně do auta" a vzal jsem ho do [supermarketu] Walmart. On se zeptal "Proč to děláš?" Já jsem mu řekl - správná otázka je "Proč bych to neudělal?" Vešli jsme do Wallmartu

a bylo dobré sledovat lidi. Takové situace nedáváme a jsme nimi přemoženi a přitom všechno, co ti lidé potřebují, je Lásky, nějaké dveře pro Lásku, nějaké semínko, které v nich může růst. On je již bezdomovec, má tu mentalitu, je našťvaný na lidi - vím, že má problémy, tomu rozumím, ale pokud mu budu říkat, aby s tím něco dělal - to nezmění vůbec nic, protože v tom žije kus svého života a věří svým lžím a stal se nimi, ale není to to, kdo je. A nepomůže mu "musíš přestat s pitím, ubližuješ si, zabíjíš se, musíš přestat pít a běž někam do církve bratře." On potřebuje vidět Ježíše, potřebuje mít naději, potřebuje vědět, že v tom jak je hluboko, je více než to.

Jde tím Wallmartem a lidé se rozestupují jako rudé moře. :D Lidé si říkají "Co ten tady dělá, to je příšerné". A on opravdu vypadal příšerně. Mluvil jsem s ním a on říkal "Nemůžu uvěřit, že to pro mě děláš." Řekl jsem mu "Prostě tomu věř." Na cestě tam se mě zeptal "Proč to děláš?" Odpověděl jsem "Ty nerozumíš Evangelium ani trochu, že?" A prostě jsem mu vysvětlil Ježíše, bezpodmínečnou Lásku. Takže jsem ho kompletně nově oblékl za 70 dolarů - "Díky Ježíši za Wallmart." :) On si obuje úplně nové boty a jde, dívá se na ně a říká "Mám úplně nové boty :O", to mě požehnal. Měl jsem všechny jeho staré hadry na hromadě s tím škaředým ručníkem - a já se nebojím toho ručníku, jsem v Duchu Svatém, nebojím se toho, ale říkám si, co lidi. |~ Uviděl jsem kluka s odpadkovým košem a zeptal se, zda je tam ještě místo, odpověděl že ne, ptá se proč, tak jsem mu řekl, že jsem tam vzal toho bezdomovce. On se zeptal "Vy ho ani neznáte?" Říkám "Ne". "Proč to pro něj děláte?" Odpověděl jsem "On se mě zeptal na to samé." Moje otázka zní "Proč bych to neudělal?" Ten 18ti letý kluk mi odpověděl "Wow, kámo, to je úžasný pohled." Řekl "Kdyby tak celý svět myslel takto." - Ten 18ti letý kluk to pochopil z té jedné otázky "Proč bych to neudělal?" |

Došli jsme k pokladně a držím všechny ty účtenky a on má všechno oblečené na sobě. Všechno staré jsme vyhodili a on vypadá jako nový člověk. Náboženství řekne "No a co, čeho jsi dosáhl? Za dva dny zase bude špinavý a už dneska v noci se opije, akorát jsi mu umožnil být jeden den v čistém navenek, on potřebuje být čistý vevnitř poháru, bratře." - Raději buďte opatrní se svými sebevědomými myšlenkami. Opravdu. Protože tohle si často myslíme. Zaplatil jsem za ty věci, a pokladní říká "Ty ho ani neznáš?" - "Ne." - "A proč jsi mu to všechno koupil?" - Říkám "Jsi třetí člověk, který se mě zeptal tuto otázku. Opravdu. Obrátme otázku - Proč bych mu to nekoupil?" A ona to uviděla a říká "Buď požehnan!" A já si říkám "Jsem tak požehnaný, že to je absurdní, moje srdce je tak svobodné". Odcházíme a celou cestu zpátky do města mi říká "Nemůžu uvěřit, že jsi toto pro mě udělal." Párkrát jsem s ním navázal řeč a Bůh mi začal ukazovat jeho život a proč se takovýmto stal. A když jsem začal o těch věcech mluvit, tak byl naměkko a začal plakat, ale nechce plakat, začne se dívat z okna, ale je těžké uniknout, jedeme v autě a já jsem byl agresivní, jak se koukal z okýnka, tak jsem mu dal ruku na hrud' se slovy "Otče děkuji za Tvého Ducha Svatého a děkuji Ti za Tvoji Lásku, která teď přichází na Bilyho.." Prostě jsem ho žehnal. Přijeli jsme na roh, kde jsem mu zastavil a říkám mu "Podívej Bily, já musím pokračovat, byli jsme spolu 1,5h a musím jet dál, potřebuji, abys vystoupil, ale zůstaň požehnaný. Nevím, kdy tě uvidím {tím městem jsem jen projížděl}, nejsem odtud, ale byla pro mě čest tě dnes potkat a doufám, že jsem tě povzbudil a požehnal a dal ti něco z toho, co potřebuješ."

Bible říká - pokud uvidíš někoho, kdo něco potřebuje a můžeš mu to dát a nedáš, jak v tobě může být Boží Lásky? Mluví o člověku, který má hlad a je mu zima a říká - nebudte tak duchovní, že jen řeknete: "Buď požehnaný, zahřej se a nakrm se, ve jménu Ježíše.." - Tohle není žádné dávání, oblečte ho a dejte mu najíst a potom buďte duchovní. Neříká tohle vaše Bible v Jakubovi? Víím, že nemáme pokaždé tu možnost zastavit se pro každého bezdomovce, kterého uvidíme, ale zamyslete se - kdyby jeden z nás, nebo každý z nás se dotkl někoho takového jednou za čas, pokud by všichni na které se teď dívám takto někoho zasáhli, pak bychom zasáhli naši společnost. Ne nějaká církevní událost, ne církevní akce, ale Ježíš v těle [v každodenním životě]. Pokud neporozumíme tomu, co zde říkám, potom budete pohlceni životem a život bude mluvit hlasitě, budete mít tolik potřeb, že neuvídíte přes svoje věci. Podívejte, já nemám dokonalé okolnosti, v mém životě je spousta věcí, které bych rád viděl změněné, ale nejsem plný radosti kvůli tomu, že nemám žádné

problémy, jsem plný radosti, protože Duch Boží žije ve mně a spasení přišlo. Rozumíte?

On sedí v mém autě a já mu říkám "vystup, musíš jít, pospěš", ale on nevystoupil. Prostě tam seděl. Za celou dobu se mi nepodíval do očí a pokud jste někdy byli s takovými lidmi, tak oni se nepodívají člověku do očí, jsou ubytí. Kdo ví, o čem mluvím? Kdo tráví čas na ulici s takovými lidmi? Oni jsou ubytí a nepodívají se vám do očí, ani když s vámi mluví. On se mi za celou dobu nepodíval do očí a to jsem ho 1,5h jenom miloval, ale měl za sebou 50 let útlaku, lží, neodpuštění, zranění, ale za hodinu a půl co jsem s ním strávil - sledujte - úplně mě to dostalo a musel jsem ho vytlačit z auta - on tam sedí a bylo na něm vidět, že chce něco říct a váhal, říkal "víš, já... já.." a já "co máš na srdci Bily, řekni to..." - a on otočil hlavu, podíval se mi přímo do očí a řekl "Víš, myslím že můžu říct, že tě mám rád" a to mě sebralo, začal jsem plakat a Duch Boží na mě přišel a řekl "Nikdo mě nemiluje prvně, jediné když uvidí moji první Lásku a ty jsi vyjádřením mé Lásky" a já sem brečel a brečel a uvědomil jsem si, že pokud jako církev si nedáme pozor, tak se mu snažíme říct, aby se dal dohromady, na místo toho, abychom mu prostě dali první Lásku. Nezkoušet mu říct, proč on může za situaci ve které je, na místo dávání první Lásky, aby konečně mohl najít cestu ke svému srdci, vyrovnat se se lží, a pak jsme mu mohli pomoci dát se dohromady.

Řekl jsem mu, že již musí jít a po chvíli jsem zastavil u krajnice a plakal. A Duch Svatý na mě vyléval: "Lidé potřebují vidět kdo jsem, není to o tom, aby se změnili, oni potřebují vidět kdo jsem, potřebují vědět kdo jsem." A řekl mi, že jsem měl tu čest to ukázat. Hádejte, jakou čest máte vy? Hádejte, proč jsme zde dnes [v neděli] ráno? Abychom slyšeli dobré kázání? - Doufám že ne, já nekážu kázání, já jen nechávám mluvit svoje srdce, ale hádejte, proč jsme dnes ráno zde - abychom se navzájem povzbuzovali v Lásce a dobrých skutcích, abychom odložili věci, které stejně nejsou k ničemu dobré, a oblékli Krista. ||

Přečtu ještě něco [z Bible] a potom se budeme za všechny modlit. Chtěl jsem dneska jen přijít a povzbudit vás, potěšit. Ok? Váš život je hodný krve Ježíše. Bůh ví jakého stvořil každého z nás. Vaše bitva není s hříchem, tu bitvu On již vyhrál. Váš boj je zapírání sebe, braní svého kříže, následování Jeho a stát se Láskou. Za ty léta jsem zjistil - a někdy to říkám se slzami - zjistil jsem, že ne každý, kdo chodí "do církve", se chce stát Láskou. Lidé si chtějí držet práva/věci, které zdělili skrze pád člověka, a to je tragická věc. Ne každý se chce stát Láskou, protože když slyší [co je] Láska, tak říkají "ale bratře..." - a potom přijdou s důvody, aby mohli zůstat stejní a měli svá práva. Když zapřete sebe, jaké práva, kromě toho "být jako On", získáte? Takže jak můžete nadále říkat "No, ale ty nevíš, co mi udělali.. To opravdu bolí... Měli by přece jednat jinak.. Tobě se to nestalo, vžij se do mé kůže a buď více citlivý..." - Jediný důvod, proč takto můžete mluvit je, protože člověk padl. Pokud byste ty slova dali do úst Bohu, tak by zněly směšně. Proč? Protože On je Láska. A stejně tak směšně by měly znít z našich úst, protože jsme stvořeni k Jeho obrazu. Takže pokud toto neslyšíte říkat Boha, tak prostě takto taky nemůžete mluvit. To je jednoduché.

Umíte si představit Ježíše, jak nese kříž na Golgotu a v pülce cesty s ním praští. Je zbitý k nepoznání a řekne "Už toho mám dost Otče. Banda lotrovská, pokud jim to nedošlo doted, tak jim to prostě nedojde. Uzdravil jsem všechny jejich nemocné, jediné co jsem dělal bylo, že jsem je miloval. Co jsem ještě měl udělat? A tohle mám za to? A to pro ně máme naději, chceme je vykoupit...Banda lotrovská.. No tak Bože, mám toho dost, nenechám si probít ruce hřeby... Barabáš? To má být vtip? Barabáš?..." A k tomu ještě potom visí na kříži a farizeové toho nenechají a nyní se opravdu ukazují, říkají "zachránil si jiné, zachraň sebe." Ale on tam nebyl, aby zachránil sebe, byl tam, aby zachránil nás. Nebylo to o sestoupení z kříže, ale o bytí na kříži. Vidíte, jak člověk myslí? "Zachraň sebe. Udělej něco pro sebe." Ale Evangelium říká zapři sebe a udělej něco pro ostatní. Jediný rozdíl mezi ovce a kozly je, že jedni položili svůj život a dali, a druzí se drželi zpátky. To je tvrdé podobenství o ovcích a kozlech. - Když vás lidé kolem potřebovali, tak jste tam pro ně nebyli. Pokud jste tam byli pro lidi, když vás lidé kolem potřebovali, jste ovce, jinak kozli. Jediný rozdíl je, že jedni se vydali a druzí se uzavřeli před ostatními. Přečtěte si to podobenství, to je

jediný rozdíl. Nemíním nějak teologizovat, ale není tam nikde napsané, že kozli nechodili do "církvě".. Mluví se tam o krachu Lásky a Království je celé o Lásce. Láska je důvod, proč jste byli stvořeni, naplněním Evangelia je, když se člověk stane Láskou. Podívejte, když byl člověk učiněn podle Božího obrazu, tak byl Láskou. Když člověk jedl ze stromu [poznání dobrého a zlého], tak byl oddělen od Lásky a začal mít zoufalou potřebu lásky a hledá lásku na všech špatných místech. Člověk ztratil sebe, naplnění Lásky bylo ztraceno a zůstalo vzduchoprázdno a snažil se najít sebe celou tu dobu. Vy a já jsme byli narozeni do krysího závodu o přežití, snahy zapadnout, být přijatý a ne odmítnutý, nebýt odvržen - a od mala, když si vzpomenete, tak když se vám lidé smáli, tak to bolelo, a poškodilo to vaši identitu. Proč? Protože jsme se narodili a nevěděli jsme, kdo jsme. Ale najednou na svět přišlo světlo, přišla Pravda, aby nás osvobodila. A my skrze Ježíše nenajdeme jenom Boha, ale najdeme i sebe. A nyní konečně vím, proč jsem živý. Miluji tu píseň co říká "Jsem živý!", nepřestaňte ji zpívat. :)

Pokud se podíváte do Koloským 3, tam je napsané, abyste svou mysl upřeli na nebe. Říká, že jste zemřeli a váš život je skryt v Kristu. Vy jste se nemodlili modlitbu, abyste šli do nebe. Vy jste zemřeli, aby On mohl přijít do vás a vy mohli žít. Ježíš není cesta do nebe, On je cesta zpět k Otcí. A věčný život je v Otcí. Nečekáme, až přijede autobus a vyzvedne nás [do nebe], nečekáme na to, až půjdeme do nebe, nebe se vrátilo do nás. Jsme jedno s Ním, Boží Království je zde. Rozumíte? Dále je tam napsané, že máme odložit tyto věci. Proč? Jak je odložíte, aniž byste se dostali do skutkaření a kousání do rtu, a snažili se [třeba] nebýt našťvaní? - Tak, že si uvědomíte, že jste pro ty věci nikdy nebyli stvořeni a na místě modlitby a společenství [s Bohem] je nazvete mrtvé a poddáte se Bohu a budete Mu děkovat, že Jeho srdce, {jak to zpíval Jeremiaš}, je ve vás. Dále tam je napsané "Odložte starého člověka, nelžete jedni druhému" - Proč? Protože jsme odložili starého člověka s jeho skutky. Ten starý člověk byl oklamání, to byl člověk, kterým jsme se stali skrze Adama. Je zde nový člověk, skrze Syna. Není správné kázat znovuzrozený život bez znovuzrození. Staré věci pominuly, hle VŠECHNY jsou úplně nové. Jste nové stvoření v Kristu Ježíši. Myslím tyhle věci vážně. Potřebujeme vyzvat naše srdce, dny toho starého [člověka] musí být konfrontovány, ať naše city, mysl, vůle, jsou vykoupěny a opět přivedeny do souhlasu s Láskou, abychom mohli žít, k čemu jsme byli původně určeni. Říká se tam, že odložíte toho starého člověka a oblečete nového. Kapitola 3:10. || Sledujte. Oblečeme nového člověka, který je obnovený v poznání podle podoby Toho, který Ho stvořil. O čem je celé Evangelium? O obnově do původní hodnoty a milost to doprovází a milost poskytne schopnost a potřebnou moc, aby se staly tyhle věci, po kterých toužíte, vaší skutečností. Jediné, co musíte udělat, je být "Ano" člověk a být upřímní a říct "Du do toho" a milost přijde jako Boží nástroj a vytvaruje vás a zformuje a obleče a "Ta-dá" objeví se jeho dílo v Kristu, [od] tehdy [určené] pro dobré skutky. Rozumíte?

Modleme se společně a buďte pokorní. Co říkáte na to, že to vše odevzdáme a vydáme Jemu. Chodme každý den a rostme v kráse toho, že Bůh je v nás a Láska je v nás a chodme v manifestaci přirozenosti nebe. Ok? Není to o tom, co Bůh pro nás může udělat, prosím nebudte v tom chyceni, jinak budete výsledkem vašich okolností, budou vás určovat lidé, budete jen tak pevní, jako svět kolem vás, na místo jako Ten, který je ve vás. Řeknete "Ale ty nevíš, čím procházím, bratře." - Nechte toho. "No, ale já jsem na poušti, bratře." - Tak to asi nebude Ježíšova poušť, protože On z ní vyšel plný Ducha a moci. Izraelité byli na poušti a zajímali se jen o sebe, říkali: "Bylo by pro nás lepší.. Bylo by pro nás lepší..." - a putovali a zemřeli tam se špatným pohledem. Ježíš šel na tu samou poušť, za 40 dní naplnil co oni nezvládli za 40let, a přitom jediný rozdíl byl v jejich perspektivě - sobecká vs. nesobecká. Putovat a zemřít a nebo Duch a moc. Velký výsledný rozdíl. Modleme se.

Otče děkuji Ti, za tyto vzácné lidi, za Tvoje lidi, za Tvou nevěstu, děkuji Ti za krev a jméno Ježíše Krista, děkuji Ti za dokonané dílo, děkuji Ti za vybudování, povzbuzení a horlivost v našich srdcích. Děkuji Ti Otče, že jsi nám dal milost všechno položit, děkuji Ti, že jsi našel plnou místnost "Ano" lidí, kteří říkají "Ano a amen" stejně, jako Ty říkáš "Ano a amen", kteří říkají "jdu do toho

Pane", nechci Tě jen zařadit/přidat do svého života, ale Ty jsi můj život. Tohle není "do života přimíchaný" Ježíš, tohle je Ježíš ve mně, ta naděje slávy. A Otče, já se Ti poddávám a vzdávám, miluji Tě a dávám Ti celý svůj život, aby celý můj život byl uctíváním Tebe, aby lidé v mé práci, lidé v obchodě věděli jakýmkoliv způsobem, že jsi ve mně. ve mně je světlo a já se mu vydávám a říkám "Ano" Tvojí Lásce, vzdávám svoje srdce Tobě Otče.

Lidi, poslouchejte pozorně, pokud máte ve svém životě nevraživost/nenávist, cokoliv, co se vám snaží bránit, cokoliv kdy říkáte "Ano, ale ty nevíš co mi udělali...", tak Bůh vám toto neříká, proto to neříkejte druhým. Odložte to, ať to zemře. Nebud'te ten služebník, který je svázaný a vhozený do temnoty a muk, protože něco nechcete pustit. Pust'te to, protože Bůh to pustil a miluje nás. Prostě vydejte svoje srdce, nedělejte to těžké, je to velmi jednoduché. Důvod, proč je vám tolik odpuštěno je, abyste se stali živým chodícím odpuštěním. Důvod, proč jste tolik milováni je, abyste se stali živou chodící Láskou. Důvod, proč jste získali milost je, abyste se stali milosrdným člověkem. A Otče, my nepřijímáme dnes nic bez chápacího srdce, které říká "udělej nás v ten samý obraz". Žehnám Tělo Kristovo na tomto místě, žehnám práci Tvojí milosti v našich srdcích a děkuji Ti, že záříme jasněji a jasněji, a pokračujeme v růstu do Tebe ve všech věcech, protože Ty jsi věrný a úžasný Bůh. Milujeme Tě z celých srdcí a děkujeme Ti ve jménu Ježíše, Amen.